

Quod Galbæ olim evenit, qui omnium consensu capax Imperii nisi imperasset, & major privato visus dum privatus fuit; *Tacit. i. histor.* id multis accidit aliis, qui in bonâ spe, adepti denique Imperium, eo se ostendunt minores. De Isacio, Nicetas Choniates: Ipse verò Imperator, cum optimè gubernationis cursum instituisset, instar ignavi cursoris, non procul ab ipsis carceribus destitit. Neque enim multos virtutis absolvit circulos, sed veluti fatigatus & enervatus, à contentione honesti instituti remisit plurimum.

VI. Civem aliumve optare alium non Principem, res est præterea invidentiæ plena, & à ratione prudentiaq; vacua. Sæpè optimus servus, dominus fit pessimus. Eorum quò magis despiciatui est Imperium, eò plus nimio ii se efferunt plerunque, & regnant crudelius, Regali quàm prognati sanguine; ocyusque vi convelluntur in assuetæ dominationis. *v. Phil. Camerac. medit. hist. cent. 2. cap. 52.*

Asperius nihil est humili, cum surgit in altum:

Cuncta ferit, dum cuncta timet; deservit in omnes,

Ut se posse putet.

VII. Extrariorum potius quàm civium, quàm æqualium expetere Imperium, cum contumeliâ junctum est incolarum, & libertatis periclitatione publicæ. Quam propter rationem, Vononem, obsidem Augusto datum à Phrahate, petatum Româ cum lætitiâque ab initio acceptum Regem, quamvis gentis Arsacidarum, ut externum aspernabantur olim Parthi. Mox subit pudor (ait Tacitus, 2. *annal. à princ.*) degeneravisse Parthos; petatum alio ex orbe Regem, hostium artibus infectum. Peregrinus, linguam, mores, statuta, vires, limites nescit: ex contrario populum sub Imperium subditum, peregrino more modoque vivere, alienam sectarier Religionem, officiales observare foraneos, aut assuefaciet, aut certè coget. Is ipse Regnum si habet peculiare; velex duobus efficiet unum: vel illud curâ com-

com-